

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Inuidiæ grauitas & malitiæ considerantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

4
De bono
quod nos
obscurat.
Li. 5. Mor. c.
37. S. Th. su
pra. a. 4.
Filia inui-
dia.
2. 2. q. 34.
a. 6.
2. 2. q. 14. a. 2.
Peccatum
in S. Spiri-
tum.

a. Iob. 5. 2.
Inuidia
mortifera.

Serm. 83. de
temp.

Hom. sup. 1.
Cor. 13. 25.
& 2. Co. 12.
20.

Li. 5. Mor. c.
31. & 3. p.
Pastoral. ad
mon. 11.

Omnia bo-
na corrup-
pit.

b. Pro. 14. 30.

tis illa voluit eis dare: siue, vt se emendent, siue, vt in hac vita remunereta-
liqua bona, quæ faciunt aut ob alios fines, quos non assequimur. Denique est
alia tristitia de bono alieno, quæ proprium nostrum imminuit & obscurat:
& hanc vocamus *inuidiam* vnum ex septem capitalibus vitijs, iuxta sen-
tentiam S. Gregorij. Est enim initiũ multorum aliorũ peccatorum, eorum
præcipuè, quæ ipsius filia vocantur. Murmuratio scilicet de proximo, vt
bonam ipsius opinionem imminuat; lætitia de eius aduersitatibus; afflictio
animi, ex eo quod non possit illius prosperitates impedire; odium cum qua-
dam ira & rabie, qua velit illũ vita priuare: irad' interdum eò peruenit, vt
spirituale proximi bonum oderit; & *gratia augmentum*, quod habet: & tunc
est vnum ex peccatis, quæ dicuntur in Spiritum S. est enim perinde, atque
si inuideret *glorie*, quæ ex huiusmodi bono Spiritui S. tribuitur, à quo illud
procedit.

§. I. *Inuidie grauitas & malitie considerantur.*

EX hæcenus dictis, huius vitij grauitas innotescit. de quo merito dici-
tur, quod a *occidat paruulum*. eius autem tentator appellatur *mors*: eò
quod horrendas mortes inferat, vnam *spiritualem*, quæ priuat gratia & cha-
ritate, quæ vita est animæ; alteram *corporalem* ac temporalem, quatenus cor
cruciat, exsiccet ossa, & facit putrescere. Ac propterea ait S. Augustinus: in-
uidiam esse *viperæ* similè, quæ matris eã concipientis viscera rûpit: qua ex-
tineta, ipsa exterius prodit. & S. Chrysostomus eam appellat *vermem* ro-
dentem pectus, & *serpentem* in corde implicatum, & expressam quandam *sa-
tana* imaginem. Nam, vt S. Gregorius ait: quamuis per omne vitium, quod
perpetratur, humano cordi antiqui hostis virus infunditur: in hac tamen
nequitia, tota sua viscera serpens concurrit, & imprimendæ malitiæ pellem
mouet. nam cum deuictum cor liuoris putredo corruperit, ipsa quoq; ex-
teriora indicant, quæ grauitè animum vesania instigat. color enim pallore
afficitur, oculi deprimuntur, mès accenditur, & mēbra frigescūt. sit in co-
gitatione rabies, in dētibus stridor, cumq; in latebris cordis crescēs abscon-
ditur odiũ, dolore cæco tenebrat conscientia vulnus inclusum. Nihil tamen
de propriis libet, quare tabescentem mentem sua pæna sauciat, quæ felicitas
torquet aliena: quantoq; extranei operis in altũ fabrica ducitur, tãto fūda-
mentum mentis liuidæ profundius suffoditur. vt quod alii ad meliora prope-
rãt, eò ipsi deterius ruãt: qua ruina videlicet etiam illud destruitur, quod in
aliis actib. perfecto opere surrexisse putabatur. Nã inuidia cū mentem tabe-
fecerit, cūcta quæ inuenerit benè gesta, consumit. vnde benè per Salomo-
nem: *b. vita carniũ sanitas cordis, putredo est inuidia*. quia per liuoris vi-
tium, ante DEI oculos pèreunt præcipuæ virtutes, ossa quippe per inuidiam
putrescere; est, etiam quædam robusta deperire. hæc S. Gregorius.

Ex dictis apparet, inuidiam omnibus esse perniciosam, non solum inuidis ipsi, sed etiã cui ipse inuidet. Nam inuidi, ait S. Chrysofost. tanquam furiosi solent seipfos proprio gladio configere: & sunt feris ipsis crudeliores; demonibus æquales, & forte peiores. *Fera* enim non inuadunt nos, nisi fame compulsa, aut à nobis irritata: at inuidi proprios amicos tanquam hostes persequuntur. *Demoni*, quamuis iudeant hominibus, quos persequuntur: inter se tamen non dissentiunt, (quemadmodum Saluator noster Iudæis insinuauit, cum dixit: *esi sathanas in seipsum diuisus est, quomodo stabit regnum eius?*) at inuidi, eiusdem naturæ homines persequuntur. Et quemadmodum Basiliscus habet venenum in visu, quo interimat, quem aspicit: ita ait S. Bernardus, *oculus* inuidi aspiciens bonum alienum, seipsum inficit veneno: & quod in se est bonum etiam, quod aspicit, inficit: quia illud odit: ex quo fit, ut *oculus inuidi*, ut ait Sapiens, *fit nequam*, & suspiciosus, calumnias semper in aliis quærens, quibus ipsemet excæcatur, e *ita ut per diem & in clara luce errat tenebras; & quasi in nocte, sic palpet in meridie*. quemadmodum enim Sol nimia sua luce oculos excæcat: ita bonorum prosperitas solet inuidos excæcare: qui (ut ait Sanctus Gregorius) cum vident opera bona iustorum, quærent quæcunque possunt mala, ut eorum obscurent gloriam: sed illi potius obscurentur & contabescunt, non inuenientes quod quærebant: etiam si fingant, quod vellent. Quemadmodum illi *f Sodomita*, cum vellent Loth opprimere, & vi domum eius intrare, fuerunt ab Angelis *inuitate percussis*. ad significandum, quod inuidi etiam occasiones quarant iustos accusandi, quemadmodum Pharisei quærebant, ut accusarent Saluatorem: non inueniunt. & in pœnam inuidiæ suæ obscurentur, & ratio & fama ipsorum.

Dictis addendum est hoc vitium (ut ait S. Chrysofostomus) *difficillimam* omnium habere curationem; Et qui hac peste sunt infecti, (ait Cassianus) esse *terre incurabiles*, eisq; competere, quod dixit Deus per Ieremiã: *ecce ego mittam vobis serpentes regulos, quibus non est incantatio: & mordebunt vos*. qui sunt illi Basilisci siue *reguli*, nisi affectus inuidiæ: quos Deus mittit in pœnam aliorum peccatorum: ut mordeant, torqueant, & irant inuidos: contra quos basiliscos nihil valet vis & industria incantatorum: eò quod fortissimè resistant suæ curationi. tum quod *pudeat*, inuidiam suam patefacere, eò quod sit vitium hominum abiecti animi: quare occultantibus vulnus non potest medicus adhibere remedium. tum quod ipsismet adhibitis remedijs ipsius vitii *augentur*. *Atharus* enim placatur donis; *iratus*, si dedat se, & ipsi se subijciatis, in quem ira mouetur; *superbus* etiam conuiescit, cum quis se ipsi humiliat: at inuidus ipsemet bono sibi oblato suam fouet inuidiam: quia dolet, cum alterum videt humilem, ingenuè liberalem, & bonum.

quem-

2.
Homil. 36.
in Ioan.Inuidia cru
delitas.

e Luc. 11. 18.

Ser. 12. in Ps.
90. Cas.
infr.
d Eccl. 14. 8.
e Job. 5. 14.Lib. 6. Mor.
c. 15.

f Gen. 19. 11.

Inuidi ob
scurantur
luce aliena.3.
Suprà.
Col. 18. c. 17.
g Iere. 8. 17.Inuidia
incurabilis.